

UCHWAŁA NR XX/188/2017

RADY GMINY OSIĘCINY

z dnia 22 marca 2017 r.

w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w gminie Osieczyny na lata 2017 – 2021.

Na podstawie art. 18 ust. 1, ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948) oraz art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1390) uchwala się, co następuje:

§ 1. Uchwala się Gminny Program przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie w gminie Osieczyny na lata 2017 -2021 w brzmieniu stanowiącym załącznik Nr 1 do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Osieczyny.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Osieczyny

Ryszard Błaszczuk

**GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE
W GMINIE OSIĘCINY
NA LATA 2017-2021**

SPIS TREŚCI

WPROWADZENIE	3
PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE OSIĘCINY	5
DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W GMINIE OSIĘCINY	6
ZASOBY INSTYTUCJONALNE GMINY W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE OSIĘCINY	12
CELE, DZIAŁANIA I SPOSOBY REALIZACJI PROGRAMU	15
HARMONOGRAM WDRAŻANIA	21
ADRESACI PROGRAMU	21
REALIZATORZY PROGRAMU	21
PRZEWIDYWANE EFEKTY PROGRAMU	22
TERMIN REALIZACJI ORAZ ZASADY FINANSOWANIA	22
MONITOROWANIE PROGRAMU	23

I. WPROWADZENIE

Rodzina, dom rodzinny w powszechnym mniemaniu to bezpieczny azyl, gwarantujący pewność, że nic złego nikogo tu nie spotka. Wielu z nas ma gwarancję, że na członków swojej rodziny może liczyć, że w trudnych sytuacjach uzyska od bliskich pomoc i wsparcie. Jednak dla niektórych osób dom rodzinny może być źródłem negatywnych, traumatycznych doświadczeń i przeżyć, źródłem przemocy.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. stanowi w art. 18, że rodzina znajduje się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej, zaś w art. 71 ust.1 nakłada na Państwo obowiązek uwzględniania jej dobra w swojej polityce społecznej i gospodarczej oraz statuuje prawo rodzin znajdujących się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych. Zgodnie natomiast z art. 72 ust. 1 Konstytucji Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka i każdy ma prawo żądać od władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Stąd też zadaniem Państwa jest ochrona rodziny przed zagrożeniami, w tym przed przemocą ze strony osób najbliższych.

Przemoc jest zjawiskiem występującym powszechnie w naszym społeczeństwie i dotyczy rodzin o różnym statusie społecznym. Przemoc doznawana w rodzinie rodzi konsekwencje niezmiernie głębokie i szkodliwe, dając o sobie znać w postaci zaburzeń emocjonalnych w bliższej lub dalszej perspektywie czasowej. W świetle polskiego prawa przemoc w rodzinie jest przestępstwem, które w zależności od tego, czy ma charakter jednorazowy, czy się powtarza, jest ścigane z różnych artykułów kodeksu karnego. Jeżeli przemoc ma charakter ciągły, jest kwalifikowana jako przestępstwo polegające na fizycznym lub psychicznym znęcaniu nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny (art. 207 KK).

Wiele osób ma trudności ze zdefiniowaniem i rozpoznawaniem przemocy wobec najbliższych. Istnieje wiele definicji, które mają pomóc nam w zrozumieniu i zdiagnozowaniu tego zjawiska. Od 2005 roku posługujemy się definicją zawartą w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, według której przemoc w rodzinie to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste (osób najbliższych lub innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących) w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszając ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienie i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Aby rozpoznać przemoc wobec najbliższych, należy zwrócić uwagę na cztery charakterystyczne jej kryteria, którymi są:

- 1) **Instytucjonalność**- sprawcy przemocy zwykle zachowują się w sposób nieprzypadkowy i zamierzony. Zamiarem osób stosujących przemoc jest sprawowanie pełnej kontroli nad tym, co robią najbliżsi i wyznaczanie granic, w jakich mogą oni funkcjonować w rodzinie poprzez określenie, co mogą robić, a czego im nie wolno. Sprawcy przemocy dążą do bezwzględного podporządkowania sobie najbliższych, dają sobie prawo do tego, aby egzekwować narzucone przez siebie zasady życia w rodzinie, a każde naruszenie tych zasad

jest powodem do - ich zdaniem- słusznego ukarania „winnych” członków rodziny i poniesienia przez nich konsekwencji.

2) **Asymetria sił** oznaczająca sytuację, w której jedna z osób jest silniejsza, a druga słabsza. W potocznym rozumieniu dysproporcja sił wiąże się z różnicą sił fizycznych. Zwykle to mężczyźni są silniejsi. Jednak w przypadku przemocy w rodzinie chodzi również o przewagę emocjonalną, intelektualną, ekonomiczną lub społeczną, które nie mają bezpośredniego związku z płcią

3) **Naruszenie praw i dóbr osobistych**- sprawca przemocy odbiera swoim ofiarom przysługujące im prawa i dobra. Często atakuje, obraża, ośmiesza, traktuje je przedmiotowo, uważając, że nie zasługują na nic lepszego. Zabrania kontaktów z rodziną, z przyjaciółmi, podejmowania bądź wykonywania pracy zawodowej, zabrania posiadania pamiętek rodzinnych, utrudnia życie codzienne, narusza tajemnicę korespondencji.

4) **Szkody i cierpienie ofiar** – zachowanie sprawcy wywołuje u ofiar szkody fizyczne i psychiczne. Szkody mogą mieć również wymiar materialny i wiązać się np. z niszczeniem ważnych dla tych osób dokumentów, listów, przedmiotów czy pamiętek.

Przemoc w rodzinie może przyjmować różne formy:

Przemocy fizycznej - najbardziej widocznej, pozostawiającej ślady, to agresywne zachowanie skierowane przeciwko ciału ofiary, mogące prowadzić do bólu oraz fizycznych obrażeń (m.in. popychanie, obezwładnianie, szarpanie, policzkowanie, uderzanie pięścią, kopanie, duszenie, rzucanie przedmiotami, użycie broni). Niektórzy sprawcy w krzywdzeniu fizycznym dochodzą do perfekcji stosując takie sposoby fizycznej agresji, które nie pozostawiają śladów.

Przemocy psychicznej – agresywnego zachowania, mającego na ogół charakter poniżający lub budzący poczucie zagrożenia i wywołujący emocjonalny ból lub cierpienie (m.in. wyśmiewanie, wyzywanie, krytyka, groźby, kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami).

Przemocy ekonomicznej - uniemożliwienie dostępu do rodzinnych środków finansowych (np. odbieranie zarobionych pieniędzy, niezaspokajanie materialnych potrzeb rodziny, uniemożliwianie podjęcia pracy).

Przemocy seksualnej – definiowanej jako zmuszanie do określonych zachowań i kontaktów seksualnych, gwałty, zmuszanie do oglądania filmów i zdjęć pornograficznych, wymuszenie pożycia seksualnego lub nieakceptowanych i niechcianych praktyk seksualnych .

Zaniedbania- ciągle niezaspokajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych, narażanie na głód, niedożywienie, brak opieki, obojętność.

Formy przemocy: fizyczna, psychiczna, ekonomiczna i seksualna – mogą się przenikać, ale każda może też występować osobno.

Przemoc dzieli się również na :

Przemoc gorącą, która naładowana jest gwałtownym wybuchem tłumionych uczuć złości, frustracji, wściekłości, powodujących agresywne zachowania. Często przyczyny tych trudnych uczuć sprawcy tkwią zupełnie gdzie indziej, np. powodują je konflikty w pracy. Sprawca nie mogąc sobie z nimi poradzić, odreagowuje je na członkach rodziny. Wie, że może sobie na takie zachowanie pozwolić.

Przemoc chłodną, w przeciwieństwie do poprzedniej nie przejawia się występowaniem tak gwałtownych emocji i agresywnych zachowań. Wydaje się, że sprawca jest spokojniejszy

bądź bardziej się kontroluje. Przemoc chłodna przyjmuje nieraz postać bardzo rygorystycznego stylu wychowania czy też autorytarnego traktowania dorosłych członków rodziny. Sprawca jest przekonany o słuszności swoich czynów, zawsze znajdzie dla nich usprawiedliwienie: „gdybym ich nie bił, to nie wyrosłyby na porządnym ludzi”, „to dla jej dobra, bo inaczej całkowicie się zmarnuje”, „jakbym jej nie doprowadził do porządku, to by w ogóle o dom nie dbała” itp.

Osobami doświadczającymi przemocy domowej są najczęściej kobiety, dzieci, osoby starsze lub niepełnosprawne, ale bywają też nimi mężczyźni.

II. PODSTAWY PRAWNE OPRACOWANIA GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE OSIĘCINY

Jednym z nadrzędnych i długofalowych celów polityki prorodzinnej państwa jest tworzenie warunków do pełnego rozwoju i prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobieganie występowaniu postaw i zachowań aspołecznych, grożących patologiami, w tym przemocą domową.

Gminny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie powstał w oparciu o diagnozę środowiska na podstawie przeprowadzonych ankiet wśród młodzieży szkolnej i dorosłych osób oraz analizy dokumentacji Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Osięcinach. Niniejszy program został opracowany w Gminnym Ośrodku Pomocy Społecznej w Osięcinach i jest zgodny z art. 6 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015r., poz. 1390.).

Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakłada na samorządy obowiązek tworzenia lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy domowej, prowadzenia poradnictwa i interwencji w przypadku jej zaistnienia, a także do prowadzenia ośrodków wsparcia dla osób dotkniętych przemocą, ponadto nakazuje opracowanie i realizację programów ochrony osób doświadczających przemocy oraz korekcyjno - edukacyjnych dla osób stosujących przemoc (Dz. U. z 2015 r., poz. 1390).

Do zadań własnych gminy w myśl art. 6 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w tym:

- opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie
- prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wznowieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą w rodzinie
- zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia
- tworzenie zespołów interdyscyplinarnych

Konieczność podejmowania zdecydowanych działań zapobiegających przemocy w rodzinie wynika również z *Ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej* (Dz. U. z 2016r., poz. 930 z późn.zm.) oraz *Ustawy z dnia 26 października 1982 r.*

o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016r., poz. 487 z późn.zm.).

Różnorodność problemów społecznych występujących w gminie powoduje konieczność wzięcia pod uwagę także innych aktów prawnych, które mają istotny wpływ na konstrukcję dokumentu i rozwiązywanie problemów społecznych w przyszłości.

Utworzenie programu jest zgodne z założeniami Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020. Program określa szczegółowe cele polegające na zintensyfikowaniu działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie:

- a. zwiększeniu dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
- b. zwiększeniu skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie,
- c. zwiększeniu poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących działania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

Program wskazuje także na cztery podstawowe obszary oddziaływań wobec różnych grup odbiorców. Są to:

- a. profilaktyka i edukacja – obszar kierowany do ogółu społeczności,
- b. ochrona i wsparcie osób doświadczających przemocy – obszar kierowany do ofiar przemocy w rodzinie,
- c. oddziaływania wobec sprawców przemocy w rodzinie – obszar kierowany do osób stosujących przemoc, jak również do właściwych służb zajmujących się oddziaływaniem na te osoby,
- d. podnoszenie kompetencji służb i przedstawicieli podmiotów podejmujących działania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie – obszar kierowany do kadr realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Opracowując lokalny program przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie, uwzględniono dokumenty programowe, w których akcentuje się konieczność zapewnienia partnerskiej współpracy instytucji rządowych, samorządowych, organizacji pozarządowych. Uznaje się także za niezbędną partnerską współpracę z osobami podlegającymi wykluczeniu społecznemu.

Program pozostaje w zgodności ze Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych na terenie gminy Osiećciny na lata 2014-2020 oraz Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020. Umożliwia gminie aplikowanie o środki finansowe w oparciu o Oślonowy Program z Zakresu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie ogłaszany przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

III. DIAGNOZA PROBLEMU PRZEMOCY W GMINIE OSIĘCINY

Przemoc w rodzinie nie jest zjawiskiem jednorodnym. Może dotyczyć zachowań agresji fizycznej, psychicznej czy seksualnej. Na terenie Gminy Osiećciny przemoc w rodzinie występuje w rodzinach o różnym statusie społecznym, często łączy się z problemem

nadużywania alkoholu, niskimi dochodami. Przypadki przemocy zdarzają się w domach rodzinnych, w zamkniętym kręgu osób, gdzie świadkami są jedynie członkowie rodziny.

W ostatnim okresie, coraz częściej ujawniane są przypadki przemocy. Prowadzone dotychczas działania informacyjne – ogólnopolskie i lokalne – spowodowały zmiany świadomości społecznej i z jednej strony – większej gotowości ofiar przemocy do ujawniania takich spraw, a z drugiej – wiążą się z większym profesjonalizmem przedstawicieli służb zobowiązanych do podejmowania interwencji i udzielania pomocy. Należy zaznaczyć, że pomimo większej świadomości społecznej, tylko bardzo zdeterminowane ofiary przemocy decydują się na jej przerwanie i zgłoszenie tego faktu odpowiednim organom.

Oszacowanie zjawiska jest możliwe między innymi dzięki danym uzyskanym ze sporządzonych Niebieskich Kart. Dane z założonych Niebieskich Kart przedstawiają się następująco:

Rok	Liczba założonych „Niebieskich Kart”
2011	12
2012	8
2013	19
2014	19
2015	9
2016	24

Tabela 1 Zjawisko przemocy w rodzinie wg danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Osiecinach

W kolejnych latach systematycznie rosła bądź malała liczba „Niebieskich Kart” przekazywanych do zespołów interdyscyplinarnych od 12 NK w 2011 r. do 24 NK w 2016 r. – wzrost o 41%, a łączna liczba NK w latach 2011-2016 to 91. Dynamika tego wzrostu jednak wyraźnie się zmniejszyła w roku 2012 po czym znacznie wzrosła liczba NK do 19, tempo wzrostu wyraźnie osłabło w kolejnym roku do 9 i wzrosło w roku 2016 do 24. Interpretacja tego zjawiska może świadczyć o zahamowaniu przyrostu skali przemocy w rodzinie lub osiągnięciu optymalnej skuteczności wykrywania kolejnych przypadków przemocy, a być może też o osiągnięciu maksimum możliwości wykrywania takich przypadków przez odpowiednie służby.

Należy zaznaczyć, że w większości dane te obejmują postępowania prowadzone przez Policję.

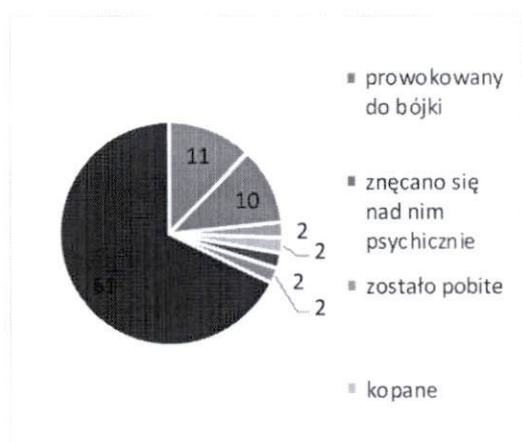
Diagnoza zjawiska agresji i przemocy wśród dzieci i młodzieży szkolnej oraz w środowisku rodzinnym została dokonana na podstawie badań ankietowych przeprowadzonych w funkcjonujących w gminie placówkach oświatowych. Badania te umożliwiły zdiagnozowanie środowiska szkolnego i rodzinnego pod kątem występowania agresji i przemocy, pozyskanie informacji na temat podejmowanych działań profilaktycznych i wychowawczych, form pomocy świadczonych uczniom stosującym agresję i przemoc oraz rodzinom zmagającym się z problemem przemocy domowej, współpracy z instytucjami i organizacjami działającymi

w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie, a także działań, jakie należałoby podjąć, by skuteczniej przeciwdziałać temu zjawisku.

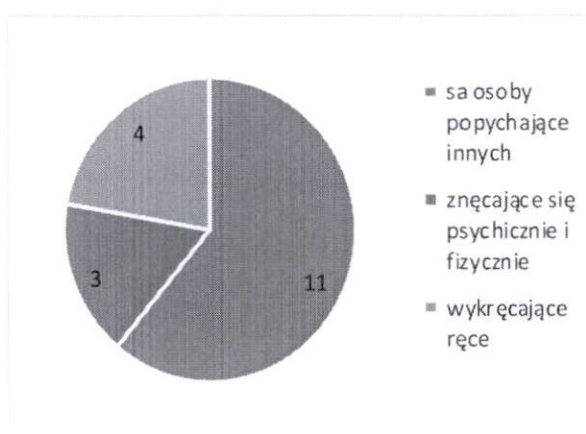
Analizie poddano ankiety przeprowadzone w dwóch szkołach podstawowych tj Szkole Podstawowej w Osiecinach i Niepublicznej Szkole Podstawowej w Pocierzynie i dwóch gimnazjach w Gimnazjum Publicznym w Osiecinach i w Pocierzynie, a także wśród osób dorosłych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej.

W badaniach wzięło udział 84 dzieci w wieku 13-15 lat w tym 51 chłopców i 33 dziewczyn. W pierwszej kolejności zapytano dzieci o to, czy stosowano wobec nich przemoc, w jakiej postaci, gdzie się czują bezpiecznie, do kogo zwróciłyby się o udzielenie pomocy.

Wykres nr 1 Stosowanie przemocy wobec ankietowanych

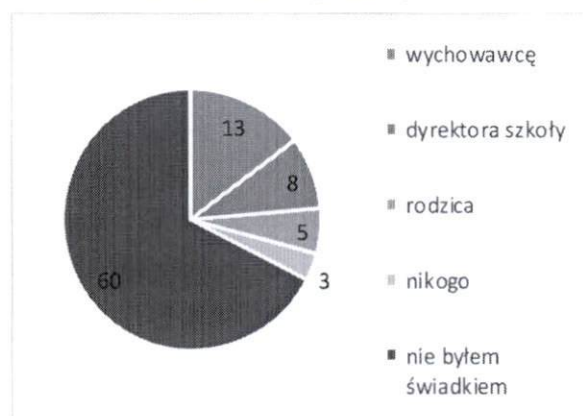
Wykres nr 2 Osoby stosujące przemoc

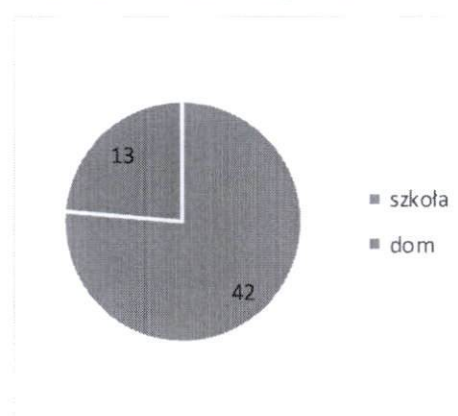
Spośród 84 ankietowanych dzieci 11 narażonych było na provokowanie do bójek, nad 10 znęcano się psychicznie, 6 było popychanych, 2 zostało bitych, 2 kopanych, 2 dzieci było wyśmiewanych i poniżanych, 1 dziecko było okradzione, od 1 dziecka żądano pieniędzy, natomiast 61 dzieci nie było na nic narażonych.

16 odpowiedziało, że w ich szkole są osoby, które popychają innych (11), wykręcają ręce (4), znęcają się psychicznie i fizycznie (3).

Wykres nr 3 Informowanie o przemocy

Wykres nr 4 Poczucie bezpieczeństwa

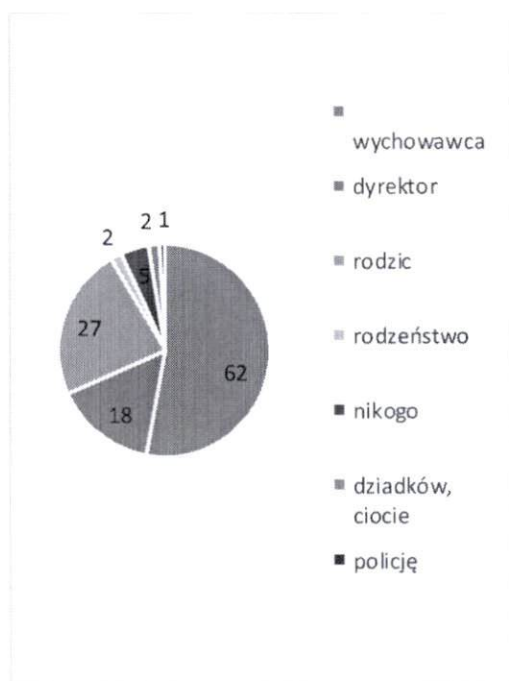

Będąc świadkiem przemocy 24 spośród 84 ankietowanych dzieci było świadkami zdarzeń i poinformowało wychowawcę (13), dyrektora szkoły (8), rodzica (5), 3 dzieci mimo, że były świadkami tych zdarzeń bało się kogokolwiek powiadomić; 60 dzieci nie było świadkami takich zdarzeń.

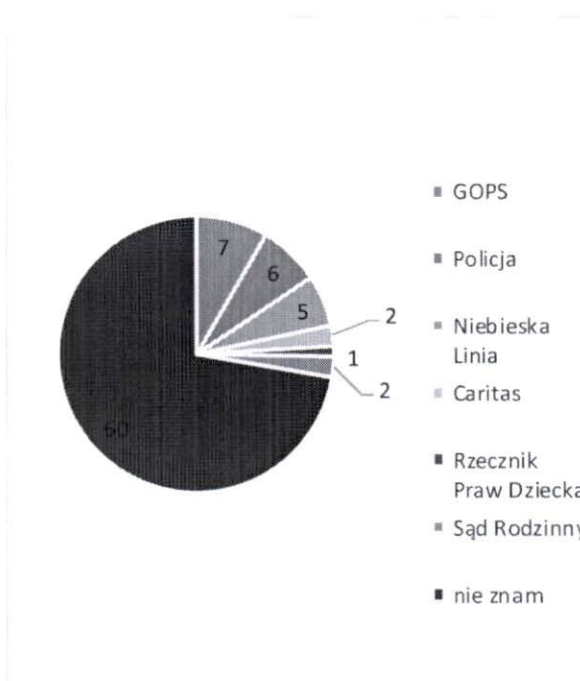
2 dzieci spośród 84 ankietowanych opuściło zajęcia szkolne, gdyż bało się, że zostaną pobite. Na pytanie w którym miejscu czujesz się najmniej bezpiecznie:

42 dzieci spośród 84 ankietowanych odpowiedziało, że najmniej bezpiecznie czuje się w szkole, zaś 13 określiło, że najmniej bezpiecznie czuje się w domu.

Wykres nr 5 Kogo prosiłbyś o pomoc w sytuacji zagrożenia?

Wykres nr 6 Czy wiesz jakie organizacje instytucje, udzielają pomocy osobom

Na postawione pytanie: Czy wiesz jakie instytucje, organizacje udzielają pomocy osobom pokrzywdzonym dzieci wymieniły: GOPS (7), Policja (6), Niebieska Linia (5), Caritas (2), Rzecznik Praw Dziecka (1), Sąd Rodzinny (2), aż 60 z 84 ankietowanych dzieci udzieliło odpowiedzi, że nie wie jakie instytucje, organizacje udzielają pomocy osobom pokrzywdzonym.

W ramach diagnozy zjawiska przemocy w rodzinie przeprowadzono również badania ankietowe wśród mieszkańców gminy korzystających ze świadczeń pomocy społecznej. Badania te posłużyły m.in. określeniu skali zjawiska w gminie i form, jakie przybiera, zidentyfikowaniu przyczyn stosowania przemocy, jej ofiar i sprawców, potrzeb prowadzonych działań profilaktycznych oraz oferty pomocy świadczonej osobom dotkniętym przemocą w rodzinie, a także wskazaniu działań, które byłyby najskuteczniejsze w walce z tym problemem.

Do analizy przedłożono w sumie 83 wypełnione anonimowo ankiety. W badaniu uczestniczyło 55 kobiet i 28 mężczyzn.

W pierwszej kolejności zapytano przedstawicieli środowiska lokalnego o doświadczeniu

przez nich przemocy. Spośród 28 ankietowanych mężczyzn w wieku od 23 do 60 lat 11 z nich (w wieku od 28 do 60 lat) doświadczyło przemocy. Spośród 11 ankietowanych doświadczających przemocy mężczyzn 5 z nich doświadczyło przemocy ze strony żony, 2 z nich doświadczyło przemocy ze strony ojca, 1 z nich doświadczył przemocy ze strony konkubiny.

W trzech przypadkach sprawcą przemocy była osoba spoza rodziny. Wg 11 ankietowanych mężczyzn doświadczających przemocy najczęstszymi formami przemocy są: obrażanie, obrzucanie wyzwiskami (6), zabieranie pieniędzy, kazano o nie prosić (5), kontrolowanie co robi (5), zadawanie bólu fizycznego (5), narzucanie swojego zdania (5), obwinia stale o wszystko, co złe (5), obwinia o własne agresywne zachowanie (4), zakazuje kontaktów z rodziną (3), zawstydzia w obecności innych (3), odmawia pieniędzy (2), wymaga uległości w sferze seksualnej przy użyciu przemocy (2), zaciąga długi wymuszając zgodę groźbami, szantażem, lub biciem (2), skłania do kontaktów seksualnych wbrew Twojej woli (1), stale oskarża o zdradę (1), 4 spośród 11 ankietowanych doświadczających przemocy mężczyzn było świadomych w/w zachowań.

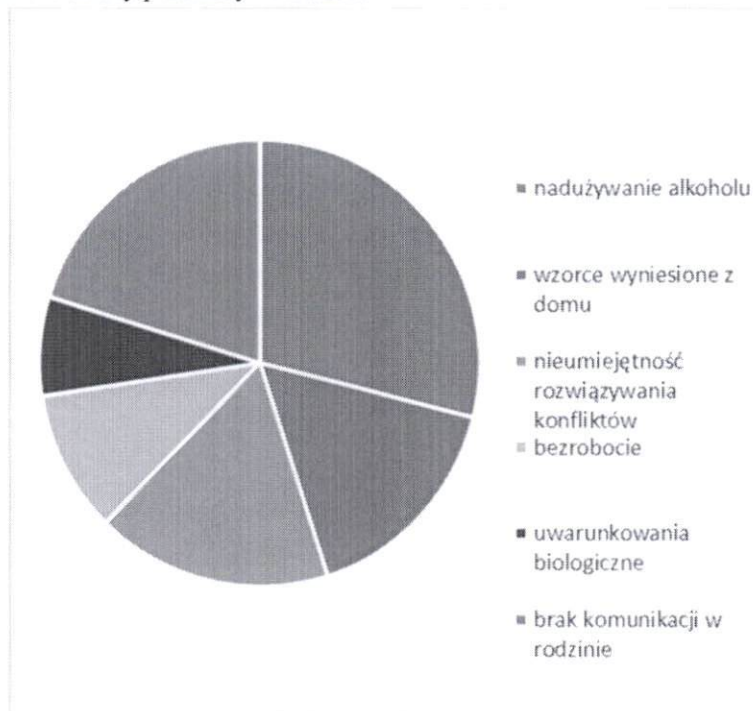
W opinii 55 kobiet w wieku od 21 do 63, 21 doświadczyło przemocy ze strony: męża (12), konkubenta (3), ojca (2), 4 kobiety nie zaznaczyły z czyjej strony doświadczyły przemocy, jednak przemoc ta występuje w rodzinie.

W opinii respondentów najczęstszymi formami przemocy są przemoc fizyczna (37,5 %) i psychiczna (65,63%).

Większość ankietowanych (łącznie 56,7%) stwierdziła, że słyszała o przypadkach występowania przemocy w rodzinie w gminie bądź je zna. Odmiennego zdania było w sumie 43,2% badanych.

Odpowiadając na następne pytanie, badani wskazywali przyczyny przemocy w rodzinie. Szczegóły w tym zakresie przedstawia poniższy wykres.

Wykres nr 7 Powody przemocy w rodzinie

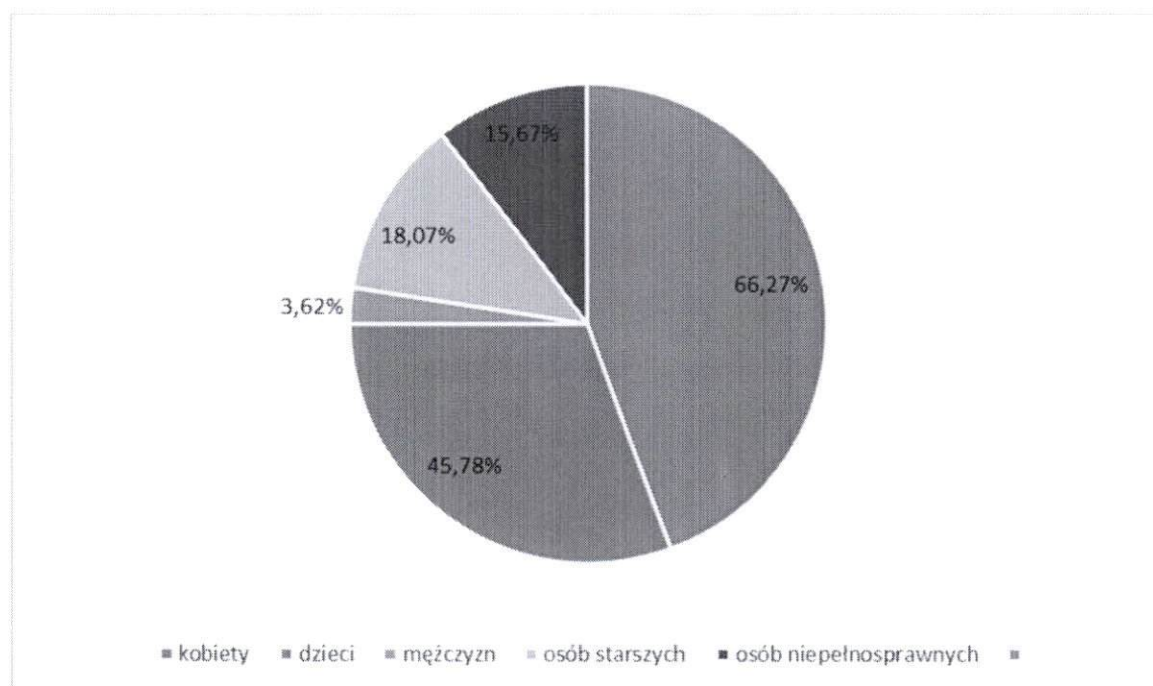

Zdaniem respondentów najczęstszymi powodami przemocy w rodzinie są: nadużywanie alkoholu (27,7%), a także wzorce wyniesione z domu rodzinnego (15,8%) oraz

nieumiejętność rozwiązywania konfliktów (15,8%). Wśród innych przyczyn ankietowani wymienili m.in. trudną sytuację materialną i bezrobocie (9,9%), brak komunikacji w rodzinie (7,9%) oraz uwarunkowania biologiczne – cechy osobowościowe (6,9%).

W kolejnych pytaniach poproszono respondentów o wskazanie ofiar i sprawców przemocy w rodzinie. Otrzymane odpowiedzi przedstawiają poniższe wykresy

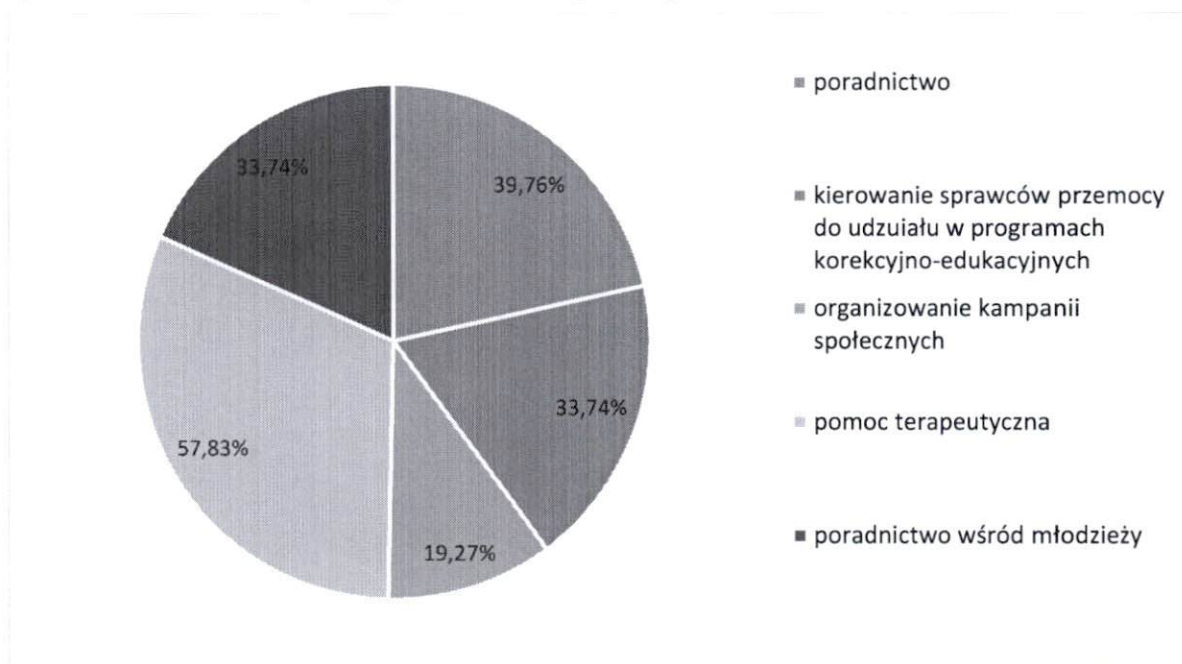
Wykres nr 8 Ofiary przemocy w rodzinie

Według największej grupy ankietowanych, najczęściej ofiarami przemocy w rodzinie są kobiety (66,27%) i dzieci (45,78%). Jeśli natomiast chodzi o sprawcę przemocy w rodzinie, 53,12% respondentów wskazało, że tą osobą jest mąż/zona, a odpowiednio 22,5% i 6,25% że konkubent lub ojciec, 9,34 % badanych wskazało na inne osoby, w przypadku 6 osób brak było danych. Z danych tych wyłania się modelowy obraz przemocy w rodzinie: sprawcami przemocy są zazwyczaj mężczyźni (mężowie, konkubenci, ojcowie), a ofiarami kobiety i dzieci.

Na koniec poproszono badanych o wskazanie działań, które byłyby najskuteczniejsze w walce z przemocą w rodzinie. Uzyskane odpowiedzi przedstawia poniższy wykres.

Wykres nr 9 Działania niezbędne do przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Zdaniem respondentów, by skutecznie przeciwdziałać przemocy w rodzinie, należy przede wszystkim prowadzić poradnictwo i podejmować interwencje, zwiększyć dostępność pomocy terapeutycznej i prawnej oraz motywować i kierować sprawców przemocy do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych.

IV. ZASOBY INSTYTUCJONALNE GMINY W ZAKRESIE PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE W GMINIE OSIĘCINY

Do zasobów umożliwiających przeciwdziałanie przemocy w rodzinie w gminie można zaliczyć grupy, instytucje oraz organizacje funkcjonujące na jej terenie obejmujące zasięgiem działania jej mieszkańców, prowadzące działalność na rzecz ofiar i sprawców tego zjawiska takie jak:

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Punkt konsultacyjny dla osób uzależnionych i współuzależnionych od alkoholu, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Osiecinach, szkoły i placówki oświatowe, Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej, instytucje kościelne, działające stowarzyszenia i organizacje, ochotnicza straż pożarna, koła gospodyń wiejskich, Gminny Ośrodek Kultury, Gminna Biblioteka Publiczna, Związek Emerytów i Rencistów, zespoły artystyczne/orkiestra, chór, zespół taneczny/, radni i sołtysi, Telefon Pogotowia „Niebieska Linia” (nr 800 154 030).

W Punkcie Konsultacyjnym ds. Uzależnień dyżur pełni specjalista ds. terapii uzależnień. Świadczona pomoc ma charakter psychologiczny, terapeutyczny i prawny, obejmuje także m.in. wsparcie w złożeniu doniesienia do prokuratury w przypadku wystąpienia przemocy. Do Punktu osoby zgłaszają się dobrowolnie, są także kierowane przez GKRPA, kuratora czy miejscowy ośrodek pomocy społecznej.

W 2016 roku liczba osób dotkniętych problemem przemocy w rodzinie, z którymi kontaktowali się członkowie Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Osięcinach, znacznie wzrosła w porównaniu z latami poprzednimi.

W analizowanym okresie członkowie GKRPA, prowadzili rozmowy interwencyjne z nadużywającymi alkohol osobami stosującymi przemoc, motywowali sprawców przemocy do udziału w oddziaływaniach dla osób stosujących przemoc, prowadzili rozmowy z osobą doznającą przemocy w celu diagnozy jej sytuacji w rodzinie, zachęcali dorosłe ofiary przemocy do zgłaszania się do miejsc specjalistycznej pomocy

Z danych Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Osięcinach wynika, że w 2015 roku przemoc w rodzinie była przyczyną przyznania wsparcia w przypadku odpowiednio 6 rodzin liczących 21 osób, a rok później 6 rodzin liczących 23 osoby.

Ośrodek zajmował się także obsługą organizacyjno-techniczną Zespołu Interdyscyplinarnego. W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Policji, oświaty i służby zdrowia.

Głównym jego zadaniem jest integrowanie i koordynowanie działań ww. podmiotów i specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez: diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym oraz inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Zespół może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach. Do zadań grup roboczych należy w szczególności: opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy, i rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy oraz dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

W 2016 roku Zespół odbył 19 spotkań, a w jego ramach działały grupy robocze. Podczas spotkań prowadzono rozmowy motywujące, edukacyjne, profilaktyczne, wspierające i kierujące. Podejmowano także próby rozwiązywania sytuacji kryzysowych w rodzinach dotkniętych problemem przemocy w rodzinie.

Pracownicy socjalni GOPS-u, w związku z procedurą „Niebieskie Karty”, prowadzili monitoring w środowisku zamieszkania osób, u których występował problem przemocy. W analizowanym roku w gminie wszczęto 24 procedury „Niebieskie Karty”.

W placówkach oświatowych na terenie gminy również podejmowane są różnorodne działania profilaktyczne i wychowawcze, w których zawarte są treści o charakterze edukacyjnym, jak przeciwdziałać agresji i przemocy i na bieżąco rozwiązywać sytuacje problemowe i konflikty.

W Szkole Podstawowej w Osięcinach nauczyciele reagują na wszelkie symptomy przemocy wobec ucznia. Uczniom, którzy doświadczają przemocy udzielana jest w szkole pomoc psychologiczno-pedagogiczna. W szkole opracowane są procedury postępowania w przypadku zaistnienia przemocy, realizowane są programy profilaktyczne dotyczące przeciwdziałania zachowaniom agresywnym wśród uczniów, czy mające na celu naukę empatycznych zachowań. Uczniowie realizują projekty edukacyjne dotyczące bezpieczeństwa

uczniów, praw dziecka, wartości, w szkole oglądają filmy i przedstawienia o charakterze profilaktycznym. Na korytarzu szkolnym znajduje się gazetka informacyjna „Jeśli potrzebujesz pomocy...”, na której znajduje się informacja o możliwości uzyskania pomocy z numerami telefonów.

W Niepublicznej Szkole Podstawowej i Gimnazjum w Pocierzynie również prowadzone są zajęcia dotyczące profilaktyki przemocy. Zagadnienia poruszane na spotkaniach dotyczą głównie tematyki radzenia sobie z agresją własną i innych, jak bezpiecznie spędzać czas wolny, asertywności, uległości agresji, V przykazaniu Bożemu. Prowadzone są pogadanki i warsztaty o tematyce: stop przemocy, cyberprzemocy, dopalaczy. Uczniowie mają możliwość uczestniczenia w przedstawieniach profilaktycznych prowadzonych przez edukatorów zewnętrznych. Zorganizowano wyjazd w ramach prowadzonej akcji „Bezpieczeństwo ze św. Mikołajem. Rada Pedagogiczna oraz rodzice przeszkoleni zostali przez policję z tematyki dotyczącej cyberprzemocy i dopalaczy.

W Publicznym Gimnazjum w Osięcinach również prowadzone są działania profilaktyczne polegające na wspieraniu wszystkich uczniów w prawidłowym rozwoju i zdrowym stylu życia oraz ograniczeniu zachowań ryzykownych a także profilaktykę selektywną, która dotyczy uczniów mających trudną sytuację rodzinną czy środowiskową. Przed opracowaniem planu działań profilaktycznych zdiagnozowano problem zachowań ryzykownych i sytuację uczniów. Na podstawie wyników tychże diagnoz szkoła realizuje następujące działania: pogadanki, prelekcje, spotkania ze szkolną pielęgniarką, organizowanie uczniom czasu wolnego, by wykorzystywali go w celu własnego rozwoju i nie byli narażeni na złe wpływy środowiska, wyjazdy do kina, teatru, na wystawy, do muzeum, wycieczki po regionie i po kraju, wyjazdy na kręgle, basen, lodowisko, prowadzenie zajęć pozalekcyjnych rozwijających zainteresowania: działania szkolnego koła wolontariatu, Caritas, PCK, samorządu uczniowskiego, udział w akcjach „Szlachetna Paczka”, WOŚP, spotkania warsztatowe z przedstawicielami Centrum Edukacji Nauczycieli we Włocławku i Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej z rodzicami i uczniami oraz nauczycielami, spotkania z ludźmi, którzy wyszli z uzależnień; prowadzenie zajęć sportowych, organizacja biegów, wyjazdów rowerowych, organizacja dnia bez agresji i nałogów; przedstawienia profilaktyczne (teatr Maska z Krakowa i inne); filmy profilaktyczne; szkolny konkurs „Wolni od uzależnień”, organizacja Tygodnia Bezpiecznego Internetu, pogadanki z policją; organizacja Dnia bez komórki i Dnia Życzliwości, wydanie broszur informacyjnych dla ucznia i rodziców opracowanych przez Szkolny Zespół ds. profilaktyki, objęcie indywidualną opieką przez szkolnego pedagoga uczniów zagrożonych, z rodzin o trudnej sytuacji; niebieska skrzynka, gazetka ścienna z numerami telefonów instytucji, organizacji, gdzie uczeń może znaleźć pomoc; konsultacje dla rodziców uczniów zagrożonych z pedagogiem szkolnym; szkolenia i warsztaty dla nauczycieli z zakresu profilaktyki szeroko pojętej; współpraca z kuratorem sądowym i asystentem rodziny; zajęcia rewalidacji i socjoterapii, realizacja projektów w kl.II o tematyce profilaktycznej; spotkania uczniów z przedstawicielem Centrum Pomocy Rodzinie.

Z przedstawionych analiz wynika, że placówki oświatowe realizują różnorodne formy pomocy dla uczniów wykazujących skłonności do zachowań agresywnych oraz zagrożonych przemocą.

V. CELE, DZIAŁANIA I SPOSOBY REALIZACJI PROGRAMU

Celem głównym Programu jest przeciwdziałanie zjawisku przemocy w rodzinie oraz ochrona ofiar przemocy w rodzinie w Gminie Osiećnicy poprzez realizację celów szczegółowych w czterech obszarach oddziaływania:

- I. Profilaktyka i edukacja społeczna
- II. Ochrona i pomoc osobom doświadczającym przemocy w rodzinie
- III. Oddziaływania skierowane do osób, wobec których zachodzi podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie i sprawców przemocy
- IV. Kompetencje przedstawicieli realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

I. Profilaktyka i edukacja społeczna				
Cele szczegółowe	Działania	Realizator	Termin realizacji	Wskaźniki monitoringowe
1. Zwiększenie wiedzy mieszkańców gminy o zjawisku przemocy w rodzinie	1. Diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie	Urząd Gminy, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, placówki oświatowe, policja	2017-2021	Liczba osób dotkniętych przemocą w rodzinie, liczba diagnoz/analiz
	2. Organizowanie kampanii społecznych zawierających informacje o zjawisku przemocy w rodzinie oraz możliwościach uzyskania pomocy.	Urząd Gminy, GKRPA, GOPS, placówki oświatowe,	2017-2021	Liczba kampanii społecznych
	3. Podejmowanie działań informacyjno-edukacyjnych do mieszkańców gminy w tym rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy	Urząd Gminy, GKRPA, GOPS, placówki oświatowe	2017-2021	Liczba działań informacyjno-edukacyjnych, Liczba plakatów, ulotek,

	w środowisku lokalnym w tym: - zamieszczanie informacji na stronie internetowej, - rozpowszechnianie plakatów, ulotek innych informatorów o punktach udzielanej pomocy, - promowanie ośrodka pomocy społecznej w zakresie udzielania pomocy z powodu przemocy w rodzinie. 4. Rozwijanie kompetencji dzieci i młodzieży w zakresie przemocy w rodzinie poprzez prowadzenie działań profilaktycznych z zakresu przeciwdziałania agresji i przemocy	Urząd Gminy, placówki oświatowe, GKRPA, GOPS, Policja	2017-2021	Liczba dzieci objętych działaniami profilaktycznymi z zakresu przemocy i agresji
--	--	---	-----------	--

II. Ochrona i pomoc osobom doznającym przemocy w rodzinie

1. Zwiększenie świadomości mieszkańców gminy na temat przemocy w rodzinie, dostępności i form wsparcia	1. Prowadzenie działań informacyjno-edukacyjnych o procedurze "Niebieska Karta", o miejscach i sposobach zgłaszania przypadków przemocy w tym poprzez podawanie stron internetowych, telefonów zaufania 2. Kontynuacja spotkań i działalności Zespołu Interdyscyplinarnego	GOPS, GKRPA, Urząd Gminy, Zespół Interdyscyplinarny, Zespół Interdyscyplinarny,	2017-2021 2017-2021	Liczba działań informacyjno-edukacyjnych, liczba osób zgłaszających się po pomoc Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego, Liczba osób
--	--	---	-----------------------------------	---

	go w tym: - diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie -podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, mających na celu zapobieganie zjawisku - opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach -rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym -inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie - inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie -monitorowanie sytuacji rodzin, w których istnieje zagrożenie wystąpienia przemocy oraz rodzin, w których dochodzi do przemocy -prowadzenie dokumentacji działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań			objęta pomocą zespołu, liczba powołanych grup roboczych, liczba posiedzeń grup roboczych, liczba osób objęta pomocą grup roboczych
--	--	--	--	---

2. Zapewnienie pomocy dla osób doznających przemocy w rodzinie	1. Upowszechnianie informacji o możliwościach uzyskania pomocy : medycznej, socjalnej, prawnej, psychologicznej 2. Udzielanie bezpłatnej pomocy osobom doznającym przemocy w rodzinie w szczególności: poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego, prawnego, socjalnego, medycznego 3. Zapewnienie bezpieczeństwa dzieciom w przypadku bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia w związku z przemocą w rodzinie	Zespół Interdyscyplinarny, GOPS, GKRPA, Punkt Konsultacyjny, placówki oświatowe, Urząd Gminy,	2017-2021	Liczba rodzin, które skorzystały z pomocy
Promowanie efektywnych sposobów rozwiązywania konfliktów w rodzinie, radzenia ze złością i agresją	<u>Zadania wobec:</u> a) dzieci i młodzież: -prowadzenie zajęć edukacyjno-wychowawczych w szkołach i świetlicach środowiskowych -realizacja szkolnych programów profilaktyki przemocy -wspieranie aktywnych form spędzania czasu wolnego promujących zachowania bez agresji -rozpowszechnianie materiałów i ulotek o charakterze informacyjno-edukacyjnym	GOPS, służba zdrowia, policja Policja, służba zdrowia, GOPS, Urząd Gminy, placówki oświatowe	2017-2021	Liczba rodzin, którym zostały odebrane dzieci na podstawie art.12 ustawy Liczba odebranych na podstawie art12 ustawy dzieci z rodziny. ilość rozpowszechnionych materiałów o charakterze informacyjno-edukacyjnym b) liczba zrealizowanych programów profilaktycznych c) liczba zrealizowanych form aktywnego spędzania czasu wolnego d) liczba udzielonych porad psychologicznych e) liczba udzielonych porad prawnych

	b) dorośli: -konsultacje psychologiczne - terapia dla osób uzależnionych i współuzależnionych od alkoholu - poradnictwo prawne - wspieranie aktywnych form spędzania czasu wolnego promujących zachowania bez agresji - rozpowszechnianie materiałów i ulotek o charakterze informacyjno-edukacyjnym			
III. Oddziaływania skierowane do osób wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie oraz sprawców przemocy				
Zwiększenie skuteczności oddziaływań kierowanych do osób stosujących przemoc w rodzinie	1.Rozpowszechnianie informacji o podmiotach realizujących ofertę pomocy dla osób, wobec których zachodzi podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie	GOPS, Urząd Gminy	2017-2021	Liczba umieszczonych informacji na stronie internetowej
	2.Kierowanie osób stosujących przemoc do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych i terapii	GKRPA, GOPS, Zespół Interdyscyplinarny	2017-2021	Liczba osób skierowanych do udziału w programie , terapii
	3.Stosowanie procedury „Niebieska Karta”	GOPS, placówki oświatowe, Zespół Interdyscyplinarny, przedstawiciel opieki zdrowotnej, policji	2017-2021	Liczba sporządzonych „Niebieskich Kart”, Liczba rodzin objętych procedurą, Liczba zakończonych „Niebieskich Kart”,

IV. Kompetencje przedstawicieli realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie

1. Podniesienie poziomu wiedzy różnych grup zawodowych stykających się z problematyką przemocy oraz profesjonalne przygotowanie poszczególnych grup do realizacji działań pomocowych.	Systematyczne szkolenia wszystkich przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin uwięzanych w przemoc, w tym szkolenia z zakresu diagnozowania przemocy w rodzinie, realizacji procedury Niebieskiej Karty i prowadzenia interwencji kryzysowej.	Urząd Gminy, GOPS,	2017-2021	liczba przeszkolonych osób ilość sfinansowanych szkoleń
	Organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń między pracownikami różnych instytucji wchodzących w skład lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy rodzinie	GOPS, Zespół Interdyscyplinarny, placówki oświatowe, służba zdrowia, Urząd Gminy	2017-2021	Liczba posiedzeń Zespołu Interdyscyplinarnego
	Gromadzenie informacji dotyczących potrzeb szkoleniowych dotyczących zjawiska przemocy domowej	GOPS	2017-2021	Liczba zebranych informacji o potrzebach szkoleniowych
	Pozyskiwanie różnych ofert szkoleniowych z zakresu przeciwdziałania przemocy Finansowanie udziału w szkoleniach i konferencjach organizowanych dla osób i grup zawodowych	GOPS, Urząd Gminy	2017-2021	Liczba osób biorących udział w szkoleniach, konferencjach. Liczba zorganizowanych szkoleń

	bezpośrednio związanych z problematyką przemocy w rodzinie			
--	---	--	--	--

VI. HARMONOGRAM WDRAŻANIA

Program gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie opracowany na lata 2017-2021 zakłada ciągłość w realizacji wytyczonych kierunków działań, a także otwartość na propozycje nowych rozwiązań, wynikających z potrzeb.

Program będzie wdrażany we współpracy z lokalnymi instytucjami, placówkami, organizacjami pozarządowymi i innymi podmiotami zajmującymi się problematyką rodzinną.

Za realizację programu, koordynację przedsięwzięć na rzecz osób doświadczających przemocy, sygnalizowanie konieczności wprowadzania zmian do przyjętego dokumentu oraz informowanie o problemach w realizacji zadań odpowiada Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Osiecinach

VII ADRESACI PROGRAMU

1. Rodziny i osoby dotknięte zjawiskiem przemocy.
2. Ofiary przemocy.
3. Sprawcy przemocy.
3. Przedstawiciele instytucji i służb pracujących z osobami i rodzinami dotkniętymi przemocą (pedagodzy, psychologzy, nauczyciele, pracownicy socjalni, kuratorzy rodinni i społeczni, policjanci, pracownicy służby zdrowia, duchowni).
4. Przedstawiciele władz lokalnych (radni, sołtysi).
5. Mieszkańcy gminy Osiecin.

VIII. REALIZATORZY PROGRAMU

Realizatorami programu są przede wszystkim podmioty działające w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie: Urząd Gminy, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej, Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Szkoły, Policja, Służba zdrowia, Punkt konsultacyjny dla osób uzależnionych od alkoholu i ich rodzin, Kuratorzy Sądowi. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej realizuje zadania między innymi z zakresu pomocy społecznej. W myśl art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa, mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne uprawnienia, zasoby i możliwości. Jak wynika z art. 7 pkt 7 tej ustawy pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom m.in. z powodu przemocy w rodzinie. Działania kierowane do osób i rodzin dotkniętych przemocą w rodzinie podejmowane przez ośrodek pomocy społecznej mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa ofiarom przemocy w rodzinie, w tym w razie potrzeby pomocy w uzyskaniu mieszkania, i pomocy w funkcjonowaniu rodziny. W myśl § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września

2011 r. w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”, pracownicy socjalni ośrodków pomocy społecznej diagnozują sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, udzielają jej kompleksowych informacji w zakresie korzystania z pomocy, organizują niezwłocznie dostęp do pomocy medycznej w uzasadnionych wypadkach oraz w miarę potrzeb zapewniają tej osobie schronienie w całonocowej placówce świadczącej pomoc. Na podstawie ustawy o pomocy społecznej osobom i rodzinom dotkniętym przemocą w rodzinie mogą być przyznane zarówno świadczenia pieniężne, jak i niepieniężne, w tym poradnictwo specjalistyczne, w szczególności prawne, psychologiczne i rodzinne. Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej stanowi, że kierownik ośrodka pomocy społecznej może w uzasadnionych przypadkach przydzielać rodzinom asystenta rodziny. Ponadto ośrodek pomocy społecznej, zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zapewnia obsługę organizacyjno-techniczną zespołu interdyscyplinarnego ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie i w ośrodku mającego swoją siedzibę.

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych została powołana na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi przez Wójta Gminy. Przedstawiciele komisji biorą udział w pracach zespołów interdyscyplinarnych i grup roboczych, podejmują czynności w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz dokonują działań w ramach procedury „Niebieskie Karty”.

Zgodnie z art. 9a ust. 3 pkt 4 i ust. 11 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie przedstawiciele oświaty (nauczyciele, wychowawcy, inni pracownicy pedagogiczni) wchodzi w skład zespołów interdyscyplinarnych i grup roboczych. W ramach procedury „Niebieskie Karty” przedstawiciele oświaty m.in. diagnozują sytuację i potrzeby osoby, co do której istnieje podejrzenie, że jest dotknięta przemocą w rodzinie, w tym w szczególności wobec dzieci oraz udzielają kompleksowych informacji rodzicowi, opiekunowi prawnemu, faktycznemu lub osobie najbliższej o możliwościach pomocy psychologicznej, prawnej, socjalnej i pedagogicznej oraz wsparcia rodzinie.

IX. PRZEWIDYWANE EFEKTY PROGRAMU

1. Na skutek nagłośnienia zjawiska i pokazania możliwości uzyskania pomocy prawdopodobnie dojdzie do ujawnienia przypadków przemocy dotychczas ukrywanych dlatego też należy spodziewać się pozornego nasilenia przemocy w rodzinie – wzrost liczby przypadków przemocy.
2. Większa skuteczność i dostępność pomocy dla ofiar przemocy.
3. Zwiększenie wiedzy społeczeństwa na temat zjawiska przemocy w rodzinie.
4. Pogłębienie wrażliwości i zaangażowania społeczeństwa w sprawy przeciwdziałania przemocy.
5. Zmiana postaw społeczeństwa wobec przemocy w rodzinie.
6. Zmniejszenie rozmiarów zjawiska przemocy w rodzinie.
7. Wzrost liczby osób profesjonalnie pomagających ofiarom przemocy w rodzinie.
8. Obecność ulotek, broszur na temat przeciwdziałania przemocy w miejscach publicznych.
9. Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie.
10. Spadek liczby rodzin, w których interwencje podejmowane są wielokrotnie.

X. TERMIN, MIEJSCE REALIZACJI ORAZ ZASADY FINANSOWANIA

Program zostanie realizowany na terenie gminy Osiećnicy w latach 2017 - 2021.

Przedsięwzięcia związane z realizacją Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Gminie Osieczyny na lata 2017-2021 będą finansowane:

ze środków własnych gminy, środków budżetu państwa i województwa przeznaczonych na realizację różnych programów, środków z funduszy pomocowych oraz innych źródeł.

XI. MONITOROWANIE PROGRAMU

Monitorowanie programu będzie prowadził Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Osieczinach, na podstawie zebranych informacji, przekazywanych przez jednostki uczestniczące w realizacji programu.

Realizacja programu będzie poddawana systematycznemu monitoringowi. Monitoring programu umożliwi wgląd w realizację podejmowanych działań, ocenę ich skuteczności oraz podejmowanie bieżących działań korygujących. Uzyskane informacje pozwolą na planowanie działań i rozwijanie programu w przyszłości.

Przewodniczący
Rady Gminy Osieczyny
Ryszard Błaszczyk